

(File: Zusjes)
+ foto's Lé Giesen

Dreimädelhaus in Meeuwbeemd:

“Mijn zussen brengen iets van thuis mee, hè?”

Sinds Trees Beeren - Heinen (90) oktober vorig jaar haar intrek nam in Meeuwbeemd, staat het verzorgingshuis en petit comité bekend als Dreimädelhaus. En niet zonder reden. Haar zusters Mien Willems – Heinen (87) en Tonny Perreé – Heinen (84) gingen Trees immers voor. Ondanks hun respectabele leeftijd, lijkt de tand des tijds nauwelijks vat op hen te hebben. Alledrie zijn ze gezegend met een goed stel oren en een kraakheldere geest. Ideale uitgangspunten voor een stevige boom over God en de wereld, nietwaar? Een portret in gespreksflarden...

Het ouderlijk huis

Trees: “We hadden thuis een grote tuinderij aan De Onderste Molen in Venlo. We waren met tien, vader, moeder, zes dochters, twee zonen. Twee oudere zussen zijn inmiddels dood, evenals Gerard, die al op zijn 33^e overleed.”

Mien: “Ons gezin was heel hecht. Ook toen we allemaal al lang uit huis waren, kwamen we elke zondag bij elkaar.”

Trees: “We zongen veel, nu nog trouwens.”

Tonny: “Vader was gemeenteraadslid en beëdigd Schatter van de Grond voor de Kamer van Limburg. Daarvoor was hij vaak op pad. Zijn contacten had hij tot op hoog niveau. Ik kan me nog herinneren dat de Minister van Landbouw bij ons op bezoek kwam.”

Tonny: “Ik moest vaak meehelpen op het land. dat hoefden die andere twee niet. Mien werd het meeste verward door moeder...”

Mien (met een vette knipoog): “Dat zegt ze nou altijd...”

Trees: “Onze ouders hebben ervoor gezorgd dat we een goede start hadden!”

Mien: “Vader en moeder wilden voor ons het allerbeste. Ook dat we goed terecht kwamen. Als we thuis kwamen met een vriend die niet goed genoeg was, kregen we dat te horen hoor...”

Op eigen benen

Tonny: “Mijn –inmiddels overleden- man en ik hadden een babyspeciaalzaak annex damesmodewinkel in de Lommstraat in Venlo en een filiaal in Maastricht. amen kregen we een zoon en een dochter.”

Trees: “Mijn man leidde een afdeling van Philips in Venlo. Ik heb twee zoons.

Mien: “Wij hadden een expeditiebedrijf. Ik heb drie kinderen. Die zie ik nog vrijwel iedere dag. Oh ja, ik ben ook al overgrootmoeder. Dat kunnen mijn zussen nog niet zeggen.”

Deze tijd

Mien: “De band tussen kinderen en ouders was vroeger anders. De generatie van nu wil overal bij zijn, vooral niets missen. Man en vrouw werken allebei.”

Trees: “Een vrouw hoorde in onze tijd niet te werken. Die zorgden voor de kinderen. *Tonny:* “Moeder was eigenlijk de hoofdpersoon in ons gezin. Vader was heel veel weg. Bovendien bepaalden zij wat er gebeurde. Wilde je uit met een vriendje, dan moest dat wel een vast vriendje zijn.”

Mien: “En om tien uur binnen. Daarna was de duivel los!”

Trees: “Deze tijd is minder intiem.

Leven in Meeuwbeemd

Trees: “De eerste dag dat ik hier was, viel alle zorg van me af. dat gaf heel veel rust. Ik ging ook meteen overal bij. De gymclub, de zangclub en noem maar op...”

Mien: “Ik had een prachtig huis en daarna een schitterende flat. Ik zou echt niet meer terug willen. Ik zou daar van heimwee sterven...”

Tonny: “We hebben hier de hemel op aarde. Het eten is goed, de verpleegsters zijn prima. Ik ben dertien keer gevallen. Maar ze zijn er altijd meteen.”

Trees: “Wie hier klaagt, moesten ze er morgen uitzetten!”

Mien: De angst is weg. Dat er iets gebeurt en er niemand is....

Het afscheid:

Trees: “Natuurlijk ben je wel eens bezig met het einde.”.

Mien: “Naarmate je ouder wordt denk je er meer aan. Ik heb alles wel al geregeld.”

Trees: “Als je er de hele dag mee bezig zou zijn, heb je geen leven meer.”

Tonny: “Ik geniet nog van iedere dag, hoor.”

Trees: “We moeten er dankbaar voor zijn dat we ons verstand nog hebben.”

Mien: “Anders ben je lévend dood.”

Geloof

Mien: “Of we vroeger naar de kerk gingen? Meerdere keren per dag hoor...”

Tonny: “Mijn vader had op rij zeven, drie betaalde plaatsen.”

Trees: “Als er Noveen was, dan was het vaak steenkoud.”

Mien: “Ik liep het liefste een kruisweg. Dan kon je soms even naar buiten glippen, naar je vriendje...”

Tonny: “Ik ga nog elke zaterdag naar de avonddienst. D e twee niet...”

Trees: “Op mijn kamer hangt een rozenkrans!”

Mien: “Ook ik ben heel gelovig, maar hoef daarvoor niet in een kerk te komen. Wel ga ik af en toe met mijn achterkleinzoon een kaarsje aansteken in de kapel van Meeuwbeemd.”

Tonny: “Het geloof is voor mij een steun. Ik ga nooit slapen voor ik gebeden heb...”

Zusjes

Mien: “Ik zit hier het langst. Toen zij hier wilden komen heb ik hen wel meteen meteen gezegd dat we niet bij elkaar de deur plat zouden moeten lopen.”

Tonny: “Als we elkaar zien is dat in De Compaan, het huisrestaurant.”

Mien: “Soms zien we elkaar wat vaker, maar we zijn niet onafscheidelijk.”

Tonny: “Maar het is natuurlijk wel gezellig. Mijn zussen brengen iets van thuis mee, h e?”

Trees: “Wij kunnen altijd over thuis praten. Dat bindt ons.”